

Dopis generálního představeného
u příležitosti výročí schválení našich Konstitucí a pravidel
(17. únor 2021)

17. února 1826 schválil papež Lev XII. oficiálně naše konstituce. V průběhu posledních 195 let prošly revizemi a úpravami, ale až do dnešních dnů i nadále „nabízejí každému oblátovi způsob, jak se lze ubírat ve stopách Ježíše Krista.“ (K 163) Předmluva ke Konstitucím a pravidlům vyjadřuje vizi, která hořela v Evženově srdci: jeho láska ke Kristu byla důvodem, proč kolem sebe shromáždil další bratry, kteří se pustili na cestu svatosti, aby mohli chudým hlásat Krista a pracovat na obnově církve. Příkladný život těchto hlasatelů byl pro úspěšnost evangelizace podstatný.

Letos připadá 17. únor na Popeleční středu, a my tak budeme náš svátek slavit už v úterý 16. února. Po celém světě zasaženém pandemií se pokusíme setkat tak, jak to jen nejlépe půjde, abychom děkovali Bohu za milost našeho povolání. Koronavirus se stal příležitostí, abychom oblátské charisma s jeho flexibilitou objevili nově a abychom se soustředili ještě víc na naléhavé potřeby lidí. Ukázalo se, že skrze svou bezměrnou horlivost umíme být na výši i této situace. Nové cesty obláti nacházeli jak ve své službě, tak ve způsobech pomoci mnoha lidem, kteří se ocitli v materiální nouzi.

Spolu s našimi asociovanými spolupracovníky jsme např. poskytli mnoha nezaměstnaným potřebnou finanční pomoc a zajistili jsme jejich základní potřeby, jako např. nájem, stravu, vodu, léky, rukavice, roušky a dokonce i ubytování. Ve spolupráci s kanceláří generálního ekonoma a mezinárodními sbírkami oblátských fondů jsme mohli pomoci různým správním celkům s podporou těch nezranitelnějších oblastí současné společnosti. Webové stránky omiworld.org zveřejňovaly různé iniciativy, do kterých se obláti pouštěli, aby odpovídali na potřeby lidí, kteří nám jsou svěřeni.

Stejně jako chudí a všichni lidé po celém světě, i my jsme byli postiženi týmiž zdravotnickými opatřeními a zranitelností života: museli jsme nosit roušky dokonce i v našich domech, mýt si neustále ruce, omezovat své působení a pohyb, dodržovat sociální odstup, přizpůsobit se izolaci a karanténě; i my jsme byli covidem postiženi a nakaženi a značný počet bratří a sester, kteří žijí oblátské charisma, také zemřelo. Přizpůsobujeme se situaci, která se ze dne na den mění; vypořádáváme se s očkováním, které je dostupné jen zmatečně a nerovnoměrně. Objevují se nové virové mutace, a nejistota roste ještě víc. Znovu a znovu. Máme štěstí, že součástí našeho charismatu je misijní flexibilita a schopnost se přizpůsobit. V hledání nových přístupů k našemu životu a naší službě to bude velmi potřebné.

Pandemie nám dovoluje, abychom teď jasněji zahlédli to, co je v životě opravdu podstatné. Duch k nám skrze znamení času této pandemie promlouvá a obohacuje náš misionářský život.

- **Naše víra se prohlubuje**, když si uvědomujeme, že Bůh je nám ve všem tom nepořádku po boku. Víme, že s Bohem všechno napomáhá k dobrému těm, kteří ho milují. Bůh může vždy vyzískat nějaké dobro úplně ze všeho. V to pevně věříme a obnovujeme svou oblaci k životu pro Boží království.
- Pandemie nás přivádí k uvědomění si **naší společné zranitelnosti**. Žádná část lidstva, žádný stát, žádná světová společnost svět nekontroluje. Armády nejsou před virem, který postupně obíhá světem, schopny bránit hranice. Svatý Evžen dobře znal moudrost a moc kříže. Odvážně a pokorně svou zranitelnost obejměme, a získáme tak na moudrosti a síle.
- Pandemie se také se svou izolovaností a odstupy stala příležitostí k **našemu sblížení**. Jak v našich náboženských tradicích, tak i v laickém životě jsme objevili nový smysl pro solidaritu a vzájemnou péči. Pandemie nám připomněla, že náš misionářský život se musí zakládat na apoštolské komunitě doprovázené modlitbou a životem podle slibů. O tom byl otec de Mazonod

přesvědčen už v roce 1816, když vytvořil první společenství s o. Tempierem a prvními druhy.

- Musíme si klást otázku, jestli jsme i my součástí debat o „návratu k normálu“ nebo o příchodu „další normality“. To totiž vůbec nebere v potaz skutečnost, jelikož většina lidí na světě tento náš koncept „normality“, o kterém mluvíme, nikdy nepoznala. Lidé, se kterými po celém světě pracujeme, často žijí bez vody, bez minimálních životních potřeb, bez zdravotní péče atd. Pandemie musí otevřít pohled světa na tyto velké nespravedlnosti, v jejichž důsledku většina lidí na světě nikdy nepoznala „normální“ život.
- Pandemie nám pomohla také k tomu, abychom si uvědomili, jak konsumismus a materialismus vytvářejí nové druhy chudoby a ničí životní prostředí. Tyto idoly naší společnosti se musí proměnit **ve starostlivost o společné dobro**, která se projevuje tím, že se budeme starat o chudé a náš společný domov.

V místní komunitě, ve které teď žijí, zemřelo během adventu šest oblátů. Šlo o cestu procházející strachem, úzkostí a hlubokou bolestí. Uvědomili jsme si, že i my prožíváme to, co také zbytek lidstva v pandemii prožívá. Největší bolestí bylo to, že jsme byli od svých spolubratřích, kteří umírali, odděleni. Představený komunity o. John Hanley se oblékal do nemocniční kombinézy, rukavic, respirátoru, ochranného štítu a pokrývky hlavy, a tak „přecházel hranice“, aby chodbou zamořenou virem přinášel našim bratřím svátosti. Stal se tak misionářem ve vlastní komunitě. Riskoval vlastní zdravím ve službě umírajícím.

Spousta oblátů a našich spolupracovníků dělali totéž po celém světě. Naše vděčnost se teď obrací k vám, kteří jste pro Boží království riskovali. Díky!

Ještě jedna velmi praktická poznámka: Druhý kongres oblátských laiků (2 OLAC 21) byl z července 2021 přeložen na pozdější datum roku 2022. Důvodem je zajištění co největší účasti těch, kteří po celém světě žijí oblátské charisma. Změna termínu umožní také lepší přípravu, která by se měla promítnout do vylepšení zkušenosti z

Kongresu a jeho výsledků. Komise vám co nejdříve pošle přesné datum, v němž se bude Kongres konat.

Zatímco tedy děkujeme za krásu našeho povolání, žádám vás, abyste se modlili za povolání nová a pracovali pro ně. Nepromeškejte žádnou příležitost k tomu, abyste zvali nové lidi, aby se k životu našeho charismatu připojili. Prosme P. Marii Neposkvrněnou, aby v nás prohloubila schopnost zvat a doprovázet nová povolání k oblátskému životu a četným způsobům asociovaného života. Během tohoto roku zvláštním způsobem zasvěceného sv. Josefovi se obracejme k jeho přímluvě. Jde o druhého patrona kongregace a patrona oblátů bratří. Ať se právě on stane naším přímluvcem během naší cesty ve stopách Ježíše Krista.

Krásnou slavnost vám všem!

o. Louis Lougen, OMI
generální představený

Tewksbury, MA, USA